

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ يَسْتَحْيُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَعْتَوُهَا عَوَجًا أُولَئِكَ فِي

صَلَاةٍ يَحِيدُ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُؤْمِنُ مَنْ

أَمِنَهُ النَّاسُ عَلَى دِمَائِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ.

KÜRESEL TERÖRÜN HEDEF ALDIĞI DİN: İSLAM

Aziz Müminler!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: **“Dünya hayatını ahirete tercih edenler, Allah’a giden yolu kapatanlar, onu eğri ve çelişkili göstermek isteyenler var ya, işte onlar derin bir sapıklık içindedirler.”**¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: **“Müslüman, elinden ve dilinden Müslümanların güvende oldukları kişidir. Mümin ise canları ve malları hususunda insanların kendisinden emin oldukları kişidir.”**²

Değerli Kardeşlerim!

Yüce Rabbimiz, Peygamberimiz Muhammed Mustafâ (s.a.s) aracılığıyla İslâm mesajını bütün insanlığa tebliğ etti. Allah’ın varlığına ve birliğine iman etmek, O’na hiçbir konuda ortak koşmamak ve sadece O’na kullukta bulunmak, bu ilahi mesajın temelini teşkil ediyordu. Bu mesaj, değerler manzumesi olarak öldürmeyi değil yaşatmayı, zulmetmeyi değil hakkı gözetmeyi, batıla değil hakikate tabi olmayı, hayâsızlığı değil iffeti kuşanmayı ve erdemli duruşu takdim ediyordu. Bu mesaj, cehaleti değil bilgi ve hikmeti öğütüyordu. Bu mesaj, savaşı değil barışı, terör ve vahşeti değil vicdan ve merhameti, fitne ve fesadı değil sulh ve salâhi öğretiyordu. Bu mesaj, vurdumduymazlığı değil sorumluluğu, bencilliği değil paylaşmayı, bölüp parçalamayı değil birleştirmeyi esas alıyordu.

Kardeşlerim!

İslam, hayatın her kesitine vicdan ve merhameti bir ilke, bir prensip olarak yerleştirdi. En zor zamanlarda dahi zulme, şiddete ve haksızlığa asla müsaade etmedi. Meşru müdafaa sadedinde değerlendirilen savaşın bile bir hukuku, bir ahlaki olduğunu asırlar öncesinden insanlığa haykırdı. Kadına, çocuğa, yaşlıya, tabiata dokunulmasını, zarar verilmesini kesin olarak yasakladı. Bu insaf ve merhamet çağrısı kısa sürede tüm coğrafyalarda yankı buldu. Müslümanlar, âleme silah, şiddet ve vahşet değil; sevgi, merhamet, şefkat, adalet ve hakikat medeniyeti taşıdı.

Ancak zamanla kimi cahil müntesipler, dinin özünden, ruhundan, hayat veren değerlerinden uzaklaştı ya da türlü hile ve desiselerle uzaklaştırıldı. İnsanı yaşatmak ve ona varlık gayesini anlatmak üzere gelen bir din, nice süfli emellere alet edildi. İslam, bütün hakikatleri insanlığa bildirmişken kimileri, hakikatin sadece kendi ellerinde olduğunu iddia eder hale geldi.

Kardeşlerim!

Yüce Dinimiz İslam, bugün çok daha büyük bir tehlike ile karşı karşıyadır. Zira İslam’la, Müslümanlıkla ilgisi olmayan cinayet şebekelerinin işlediği cürüm, saldırı, vahşet ve katliamlar ne yazık ki İslam’la birlikte anılır olmuştur. Modern zamanların tüm insafsızlığı, vicdansızlığı, adaletsizliği

İslam’a ve masum Müslümanlara mal edilmeye çalışılmaktadır. İslam, vicdanı ve insafı kirlenmiş, yüreği tükenmiş insanlarca terör ve vahşetle birlikte zikredilerek olumsuz bir İslam imajı ve algısı üretilmektedir. Dinimiz, itibarsızlaştırılmaya, İslâm’la ilgili, insanların kalplerinde bir endişe ve korku oluşturulmaya çalışılmaktadır.

Kardeşlerim!

İnsanlığa rahmet olarak gelen bir dinin, bir kitabın, bir peygamberin ve o dine mensup olan insanların bu tür terör olayları üzerinden itibarsızlaştırılması, en az işlenen bütün bu vahşetler kadar ağırdır. Yeryüzündeki en büyük cinayet, ahlak ve hukuk tanımayan katliamlara cihat adı verilmesidir. İslam dininde, hayat rehberimiz olan Kur’an-ı Kerim’de böyle bir anlayış yoktur. Dinimizin cihat anlayışı, öldürmek değil, yaşatmaktır. Harap etmek değil, mamur eylemektir. Gönüllere kin, nefret, intikam tohumları değil, sevgi, şefkat, merhamet tohumları ekmektir. Yeryüzüne şiddet, terör ve vahşet üzerinden korku değil, hak ve hakikat yoluyla barış, güven, huzur ve adaleti yaymaktır.

Kardeşlerim!

Bugün din adına masum insanları, kadınları, yaşlıları, çocukları acımadan öldürenler aslında bütün insanlığı katletmektedir. Ne hazindir ki, İslam’ın yüksek şiarı olan tekbir, bu vicdansızlıklara alet edilmektedir. Aslında Ankara’da Paris’te, Beyrut’ta, Bağdat’ta, Nijerya’da, hâsılı dünyanın dört bir yanında öldürülen sadece masum insanlar değil, âlemlere rahmet olarak gönderilen İslam’ın yüce değerleridir. İnsanlığını yitirmiş, gözü dönmüşlerin yaptıkları yüzünden tahkir edilen, Kerim Kitabullah’tır. İtibarsızlaştırılan, Merhamet ve Şefkat Peygamberi Habibullah Muhammed Mustafâ’dır. Ötekileştirilenler, dışlananlar, teslimiyetle bu kitaba, bu peygambere gönül veren sadık ve masum Müslümanlardır.

Kardeşlerim!

Bugün, din kisvesine bürünmüş cinayet şebekeleri, geçmişten günümüze birikmiş öfkeleri, incinmiş onurları, bastırılmış duyguları, yıkılmış hayalleri istismar etmektedir. Onlar bugün, tarihte acı hikâyeleriyle hatırladığımız, ortalığı yakıp yıkan, topyekûn medeniyetimizi tahrip eden Moğollarla aynı yöntemi kullanmaktadırlar. Vicdan ve insaf medeniyetine kast eden Haçlılarla aynı yolu yürümektedirler. Bu coğrafyanın masum insanlarını ölümlerden ölüm beğenmeye mecbur edenler, aslında tüm insani değerlere kastetmektedirler. Ancak bizler biliyoruz ki, dillerinden tekbir düşmese de, alınları secdeden kalkmasa da insanlık dışı katliamların faillerinin İslam’la uzaktan yakından asla ilgisi yoktur. Zira insana ve insanlığa yönelik bu tür vahşeti gerçekleştirenlerin, onları yönlendirenlerin ne Allah’a saygıları, ne de herhangi bir dine mensubiyetleri söz konusu olabilir.

Kardeşlerim!

Öyleyse geliniz dünyada huzura, ahirette kurtuluşa erebilmek için İslâm’ın rahmet yüklü mesajlarına yeniden sınımsız sarılalım. Çocuklarımıza ve gençlerimize sahip çıkalım. Onlara inanç ve değerlerimizi doğru öğretilim. Sahih dini bilgiye ulaşma ve sahip çıkma çabasını hiç elden bırakmayalım. Sunulan her dini bilgiyi araştırma ve incelemeyi kabul etmeyelim. İslâm’ın rahmet iklimini en güzel şekilde temsil etmek için gayret gösterelim.

Hutbemizi şu dua ile bitirmek istiyorum: **“Rabbimiz! İlimimizi, anlayışımızı artır ve bizi salih kullarından eyle!”**

¹ İbrahim, 14/3.

² Tirmizî, İmân, 12.